

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۶/۳۰

نویسنده: بهادرا کومار
مترجم: رسول رحیم

پیامد های ادعای تعیین جایزه روسیه برای طالبان

جهت کشتن امریکائی ها در افغانستان

منبع: اندین پنج لاین ۲۹ جون ۲۰۲۰

افشا گری شورانگیز روزنامه نیویارک تایمز به تاریخ ۲۶ جون دایر بر اینکه سازمان استخبارات نظامی روسیه (جی آر یو) به ستیزه جویان افغان برای کشتن سربازان امریکائی و ناتو در افغانستان جایزه داده است، سر قوطی از کرم ها را باز می کند (یعنی کار رسیدن به توافقات را دشوار می گرداند).

این امر فضای روابط امریکا و روسیه را با یک تعفن قوی آلوده می سازد و اثرات آن تا دور دست ها و به طور گسترده احساس می شود. این افتضاح یک شبهه به صحنه مرکزی سیاست های داخلی ایالات متحد امریکا رسید. این مناقشه نهایت مهم درست هنگامی بروز نمود که رئیس جمهور ترامپ در هفته های اخیر تلاش مصممانه ای به خرج داد تا در اخیر دوره اول کارش، با ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه داخل تعامل شود. بدون تردید این افتضاح در جهت پایان دادن به امید واهی کرملین برای آرام ساختن روابط پر تنش اش با ایالات متحد امریکا و آنهم هنگامی که ترامپ هنوز هم در راس کاخ سفید است، به وجود آمده است.

ترامپ و پوتین اندکی پیشتر در مورد ضرورت برقراری توازن در قسمت عرضه و تقاضا در بازار نفت به توافق رسیدند. آن ها مذاکرات مربوط به کنترل تسلیحات را شروع کردند. آن ها در مورد مسئله افغانستان همکاری می کنند. در واقع آن روایت کهنه ای اکنون دوباره ظهور می کند که روسیه یک شریک نیرنگ باز، دو رو و بی ارزش است. این چیزی است که طرح قدرت خصمانه ناتو در تیاتر "اور-آزین" را منطقی جلوه داده و مناسبات مهم ترین کشورهای عضو اتحادیه اروپا را با روسیه دشوار می گرداند.

البته بخش جالب این داستان روزنامه نیویارک تایمز برآن ارزیابی های سازمان جاسوسی ایالات متحد امریکا بنا یافته است که بدان اطلاعات "خام" می گویند. دست کم تاکنون کدام مدرکی برای اثبات آن ارائه نشده است. طالبان این گزارش نیویارک تایمز را «بی اساس» خوانده اند.

اما این یکی از مواردی است که در آن مدرک و ثبوت واقعاً مهم نیست. خود این مباحثه جدل برانگیز و خاکبادی مهم است که از آن برخاسته و بر قلمرو سیاسی و دیپلماتیک می نشیند. نکته اساسی در آن این است که آیا واقعاً ترامپ در ماه های گذشته از این ارزیابی استخباراتی در مورد تعیین جایزه توسط روسیه اطلاع داشته هست، و به همین ترتیب چرا شورای امنیت کاخ سفید با مجازات روسیه از طریق وضع تحریم های پیشرفته علیه آن کشور دست به عمل نزده است.

در گزارش دوم مورخ ۲۸ جون، نیویارک تایمز مدعی شده است که این ارزیابی استخباراتی مبتنی بر استنتاج از ستیزه جویان و تروریست ها در بازداشتگاه های افغانستان و به ویژه آن مبالغه هنگفت بانک نوت های دالر امریکائی می باشد که در یک مخفیگاه طالبان پنهان شده بود.

احتمالاً دستگاه امنیت افغانستان نقش کلیدی در کشف ارتباط نا مقدس روسیه و طالبان ایفا نموده است. حکومت اشرف غنی در کابل، هیچگاه در برابر مسکو برخورد دوستانه نداشته است و همواره تلاش های روسیه را برای مداخله در مذاکرات بین الافغانی رد کرده است.

مباحثه جنجالی که روز نامه نیویارک تایمز برانگیخته است، موید آن است که روسیه از آن مذاکرات بین الافغانی دور نگه داشته شده است که قرار است در آینده نزدیکی برگزار شود. در تناقض با آن همکاری امریکا و روسیه

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

توسط دو همتای مجرب برای مذاکرات، یعنی زلمی خلیل زاد نماینده خاص ایالات متحد آمریکا برای آشتی در افغانستان و ضمیر کابلوف نماینده رئیس جمهور روسیه در افغانستان تقویت شده است.

معلوم است که خلیل زاد روابط نزدیکی با استخبارات و وزارت دفاع ایالات متحد آمریکا دارد. این یک حدس منصفانه است هرگاه گفته شود: هنگامی که اخیراً او از کابلوف برای پیوستن به همایش سه جانبه ایالات متحد آمریکا- روسیه - افغانستان جهت جلو راندن مذاکرات بین الافغانی دعوت نمود، او از اتحاد شیطانی بین استخبارات نظامی روسیه (جی آر یو) و طالبان در مورد تعیین جایزه برای کشتار در افغانستان به قدر کافی مطلع بوده است.

احتمال دارد که واشنگتن هرگز نمی خواسته است حقیقتاً با روسیه در افغانستان همکاری کند و خلیل زاد در قسمت مشارکت با کابلوف تظاهر می کرده است که طبعاً در بازار افغانستان او بیشتر ساده و احمق پنداشته می شده است. رسانه های افغانستان شروع به پرزه گویی در مورد روس ها نموده اند.

مسکو چه گونه به این دام خرس گرفتار شد؟ این تنها می تواند ناشی از آرزوی سوزان روسیه برای شریک شدن با ایالات متحد آمریکا و ایفای نقش تسهیل کننده جهت خروج قاعده مند سربازان آمریکائی از افغانستان باشد. این چیزی است که ترامپ امیدوار است در کارزار انتخاباتی اش آن را به حیث موفقیتی در سیاست خارجی اش مطرح نماید. مسکو شاید امیدوار بوده است که بدین طریق اقدام متقابلی از ایالات متحد آمریکا در جای دیگری مطالبه نماید. به طور مثال ایالات متحد آمریکا در سوریه از آن سرسختی و ناسازگاری دست بردارد که مانعی در راه پایان منازعه و رسیدن به یک راه حل نهائی می باشد.

در تحلیل نهائی آنچه بحث جدل برانگیز نیویارک تایمز موید آن است، خصومت جا افتاده در برابر روسیه در سراسر کاریدور (راهرو) های سیاسی در واشنگتن، در درون "دولت عمیق" و جماعت ستراتیژیک می باشد. جو بایدن نامزد احتمالی دموکرات ها برای ریاست جمهوری ایالات متحد آمریکا، بر ناتوانی کاخ سفید جهت اقدام در قبال ارزیابی استخباراتی از تعیین جایزه روسیه برای کشتار در افغانستان تاختم و ادعا نموده است که پوتین ترامپ را بی حیثیت ساخته است.

به گفته نانس پلوسی رئیس مجلس نمایندگان ایالات متحد آمریکا: «چنان که من به رئیس جمهور گفته ام: با او همه راه ها به پوتین می رسد. من نمی دانم روس ها بر رئیس جمهور از لحاظ سیاسی، شخصی و مالی چه دارند.» این لحن به نحو استثنائی شدید حاکی از آن است که روسیه و پوتین تا یک آینده قابل پیش بینی به حیث یک موضوع زهر آگین در مراکز تصمیم گیری واشنگتن باقی می ماند.

این مباحثه جدل برانگیز نیویارک تایمز مجدداً بیانگر آنست که با وجود انقطاب در سیاست داخلی ایالات متحد آمریکا، در مورد روسیه یک اجماع دایمی دو جانبه بین آن ها وجود دارد.

پایان